

»Veš, Jurek, trgovina ali kramarija, to ti je zlata žila! Noben frkolin te ne zna tako napetnastiti kakor učen in prefrigan trgovec! Za prazen nič boš drago plačal in še lepo pozdraviti moraš gospoda trgovca, če hočeš, da te pošteno ofrnažil!«

Jaz mislim, da pridejo taki trgovci z visoke šole. Podrekarjev Peter se je izučil za trgovca in je danes že tak gospod, da vozi metle v Rogaško Slatino. Rogaška Slatina je čudna voda. V njej se lahko koplješ in jo obenem piješ. V njej stoji tudi več hotelov in pošta. Tako vodo hodijo pit bogati ljudje.

Ako bi postal zdravnik, bi odprl delavnico poleg kovača. Tako bi imel blizu klešče in vodo za izpiranje čeljusti.

Sodnik ne bi rad postal. Moj oče pravi večkrat: »Božja mast! V sodnikovi koži ne bi bil rad! Kajti ima vedno pred nosom orožnike in pet korakov proč jetnišnico! Veš, Jurek, svetujem ti, kaj bi jaz postal, ako bi bil ti? Če hočeš dobro zaslužiti, napravi tako: poleti bodi zidar, pozimi pa učitelj! Tako boš dvojni zaslužkar, kar je danes moderno in se dobro obnese. Tudi boš vedno na toplem. Zidarja greje poleti sonce, učitelja pa pozimi peč. Zidar je pozimi brezposeln, učitelj pa poleti, ko ima počitnice. Tako boš ubil dve muhi z enim udarcem! Le tega se drži, ti pravim!«

»Kaj pa oče, če bi postal minister? ga vprašam resno.

Oče je zamahnil z roko ter pljunil na polža, ki mu je kazaj rogove. Nato pa mi reče: »Nič ne rečem, toda, kar vem, vem! Z ministri danes ni bogve kaj. Ko si minister, si res velik gospod. Ko pa te brcnejo, si pa moraš izbrati drug poklic. Zidarju ne moreš ničesar! Če se podre hiša, je kriv veter ali pa mojster. Učitelj pa lahko reče: Trde glave je, koštrun, in mu nisem mogel zabiti ničesar v bučo, čeprav sem se ga lotil z vsemi štirimi! To je tisto, kar drži!«

Tudi jaz mislim tako, da kar drži, drži! Zato lahko postanem še vse, kar drži. Odločil se bom torej za velikega gospoda, ki malo dela in veliko zasluži!

Naj bo tako ali tako! Če postanem to ali ono, vedno bom velik gospod, a za vas ostanem še vedno stari Durek Jurek! Zato vas lepo pozdravljam in vam želim vse dobro na tem in na onem svetu! Ako pa se prej vidimo, v zamem besedo nazaj in vam kličem:

— Dober dan — Bog daj!

Svjatoslav

Kučmar Potegon

Stari kučmar Potegon
prišel spet pod naš je zvon.
Nosí hlače na mehé,
uhlji mu na stran štrlé.

Noge v škornjih mu rompljajo,
brki mu pa migotajo,
da ves svet pred njim beži.
Kdor se moreš, brž se skrij!

Potegon je strah iz kota,
v mraku vsa obrede pota.
Živim vsem je sam sodnik,
sam birič in sam krvnik.

Kjer je kdaj prehud živžav,
pride kot srdit bavbav.
Ne, mi se ga ne bojimo,
smejemo se, ko gre mimo.

Kruha in koline kos
je njegov zavohal nos
in podkupiti se da,
kakor danes pol sveta.